

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת שבועות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל: 02(571-2016)

פ"ב ידיעות הטומאה

גמ' יד: - טז.

נגע בכעדה שרץ וידע דשרץ מטמא ולא ידע דין כעדה, בן בבל דידע שיש מקדש אבל לא ידע מקומו - ספק אם נקרא העלמה
הוספה על ירושלים, עזרה - במלך, נביא, אורים ותומים, סנהדרין של ע"א [את תבנית המשכן וכו' וכן תעשו לדורות],
בב' לחמי חמץ של תודות לירושלים [נחמי' - שתי תודות גדולות], בשירי מנחה לעזרה [כירושלים - הנאכל בה ונפסל ביוצא] [מח' אי זאח"ז או זו כנגד זו]
וב"ד וישראל מהלכין אחריהם (רש"י - בהקפה)
[לרב הונא צריך כל אלו, לר"נ אחת - או או [בעזרא קידש בלי או"ת (רש"י - ומלך) ולא רק עשה יְכַר [קדושה ראשונה לא לעת"ל]]
ואומרים שיר של תודה (רש"י - מזמור לתודה) על כל פינה ואבן גדולה, וארוממך ה',
ויושב בסתר, וה' מה רבו צרי, והפנימית נאכלת והחיצונה נשרפת [עפ"י נביא]

כלים עבודתן מחנכתן [אשר ישרתו במ]

בעיני קידוש בשעת בנין

אין בנין ביהמ"ק בלילה [וביום הקים את המשכן]

אסור להתרפאות בדב"ת חוץ מלהגן, תוס' - מסכנתא
והרוקק ולוחש פסוק עם שם שמים על מכה אין לו חלק לעוה"ב

אבא שאול - ביצע (swamp) תחתונה של הר הזיתים יש בו קדושת ירושלים,
ולא העליונה (הגם שהוקף חומה)

אבא שאול, ר' יהושע, ר' אלעזר ב"ר יוסי - קדושה ראשונה קידשה לעת"ל [אשר לוא חומה - מקודם],
תנא א' לר' ישמעאל ב"ר יוסי - לא קידשה

רש"י יד: - טז.

ידיעת בית רבו רק כשידע שנגע בשרץ בשעת נגיעה, משא"כ בלא ידע מקום מקדש מימיו

לרש"י ההקפה מבחוץ לחומה

לא איתפריש האיך מקדשים בתי ערי חומה

גמ' טז: - יט

נטמא בעזרה וכרע כלפי פנים או שהה כדי השתחואה בפישוט ידים ורגלים, או יצא דרך ארוכה חייב כרת [יתור - את משכן/מקדש ה' טמא]

ספק: אם יש מלקות בפחות מכדי שהייה (רש"י - כשנטמא בשוגג),

אם יש דין שהייה בתלה באויר עזרה,

נטמא במזיד ולא שהייה (לרש"י - אי לקי בטומאת מזיד),

אם נזיר לוקה בפחות מכדי שהייה כשנטמא באונס בבית הקברות

יצא דרך קצרה אפי' לאט פטור - וספק אם שהיות מצטרפות

כשרץ בארוכה או שהה ורץ בקצרה כשיעור הילוך קצרה חייב

הפך בצינורא ומיהר זמן עיכול הוי עבודה [קרובי עבודה = עבודה]

משמש ואמרה נטמאתי ופירש באבר חי -

אביי ורבא - חייב קרבן אכניסה סמוך לוסתה ואמר יכולני לבעול לפני שתראה (לאו אנוס),

וחייב קרבן אפרישה [ותהי נדתה עליו, לא תקרב = לא תפלוש] כשלא ידע שחייב לפרוש באבר מת

[לרבא - משמש מת פטור, לאביי - הו"ל לפרוש בהנאה מועטת]

רב אדא בר מתנה - חייב רק על פרישה

{ בנים זכרים - פורש סמוך לוסת, מבדיל על יין, מקדש עצמו בתשמיש }

לר"א ור"ע פטור אטומאט מקדש [ר"א - השרץ ונעלם, ר"ע - ונעלם והוא טמא (חזקי' ועולא - נ"מ
דלר"א צריך לדעת אי נטמא בשרץ או בנבלה, ר' יוחנן ורב ששת - אין נ"מ)]
העלם טומאה ומקדש - ר"נ - חייב
רב אשי - תלוי אי פריש משום שאמרו לו טומאה או מקדש
רבינא - לא שנא (רש"י - ופטור)

ב' שבילין שאחד טמא - והלך בראשון ושכח ספיקו והלך בשני ונכנס למקדש חייב [אפי' לר"ש דספק
ידיעה פטור אבל מקצת ידיעה ודאית ככל ידיעה]
ר"ש בן יהודה לר"ש - פטור [לאו ככל ידיעה]
הלך בראשון ונכנס וטיהר עצמו והלך בשני ונכנס - לת"ק חייב [ר' יוחנן - ספק ידיעה כידיעה] לא
כ' להדיא "או הודע", ר"ל - כר' ישמעאל דא"צ ידיעה בתחלה],
לר"ש פטור [צריך ידיעה ודאית]

לרב - ספק ידיעה מחלק לאשמות - ר"ל - ולחטאות, ר' יוחנן - ולא לחטאות [או הודע] אלא לעולה
ויורד

רש"י יז: - יט.

בעזרה רק נתקדש הרצפה והאזיר עד הגג

יכולני לבעול סמוך לוסת - הגם דהזיד בזה, אין כרת וחטאת על סמוך לוסתה עד שתטמא ובזה שוגג
הוא

לרש"י - למ"ד משמש במת חייב, חייב שתים בסמוך לוסתה אפי' פירש באבר מת

מתעסק לרש"י - מתכוין לתלוש וחתך מחובר, אבל נתכוין לזה וחתך זה ובנמצא מחובר חייב